

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010260
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2519010260.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. F. , nar. XX.XX.XXXX, vedenej pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 13.8.2020 sp. zn. 8Nt/60/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.8.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Piešťany podľa § 69 ods. 1 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. F. o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že A. F. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/78/2012 zo dňa 17.02.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/123/2014 zo dňa 08.10.2015, odsúdený podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov. Zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/215/2010 zo dňa 16.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/16/2014 zo dňa 08.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený požiadal dňa 14.11.2019 o upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a to z dôvodu, že trest zákazu činnosti vykonáva od spáchania skutku a v súčasnosti jeho situácia v pracovnej oblasti vyžaduje, aby mal vodičské oprávnenie.

Podľa názoru okresného súdu, na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky pre podmienené upustenie od zvyšku trestu zákazu činnosti, nakoľko odsúdený ku dňu rozhodovania súdu nevykonával polovicu trestu zákazu činnosti uloženého mu vo veci 2T/78/2012, keď rozsudok, ktorým mu bol uložený, nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2015, avšak vzhľadom na skutočnosť, že od 20.02.2015 do 11.03.2019 vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody mu sa mu do doby výkonu zákazu činnosti nezapočítava doba výkonu uvedených nepodmienečných trestov (od 08.10.2015) t.j. uložený zákaz činnosti - doba jeho výkonu mu začala plynúť až po jeho podmienenom prepustení na slobodu dňa 11.03.2019. Nakoľko mu bol uložený trest zákazu činnosti v trvaní 5 rokov, podmienku vykonania polovice uvedeného trestu splní dosúdený najskôr po uplynutí 30 mesiacov t.j. dňa 11.09.2021. Odsúdený žiadal, aby súd prihliadal na dobu zadržania vodičského oprávnenia od roku 2013 do roku 2015, išlo o zákaz činnosti uložený odsúdenému za skutok spáchaný 28.07.2013, a zákaz činnosti uložený rozhodnutím DI Trnava dňa 11.11.2013 právoplatným 16.12.2013 za priestupky podľa § 3 ods 2 písm. c) Zák. č. 8/2009 - všeobecné povinnosti účastníka

cestnej premávky, podľa § 4 ods 2 písm. c) Zák. č. 8/2009 - požitie počas vedenia vozidla alkoholu alebo inej návykovej látky, podľa § 4 ods 1 písm. b) Zák. č. 8/2009 - povinnosti vodiča. Išlo teda o skutky, v súvislosti s ktorými mu ako v konaní 2T/78/2012 resp. 1T/ 215/2010 trest uložený nebol. Zákaz činnosti bol teda DI Trnava odsúdenému uložený pre skutky, stíhanie ktorých v predmetnom konaní nevedlo k uloženiu trestu (boli vybavené ako priestupky). Podľa názoru súdu takúto dobu, počas ktorej odsúdený síce nemohol na základe opatrenia štátneho orgánu činnosť vykonávať činnosť, ktorá je predmetom zákazu, nie je možné v zmysle ust. § 61 ods. 8 Tr. zák. započítať do výkonu trestu zákazu činnosti, nakoľko predmetné opatrenie bolo vydané pre priestupky, ktoré nemali žiadnu súvislosť s predmetným trestným konaním resp. konaniami. Trest zákazu činnosti uložený za konkrétny trestný čin by bol v podstate len iluzórnym, nakoľko odsúdený by jeho väčšinu prípadne aj celý zákaz činnosti uložený v trestnom konaní vykonal na základe trestov uložených za iné s trestným stíhaním nesúvisiace skutky, spáchanými po stíhanom trestnom čine pred vykonaním uloženého trestu. S poukazom na ust. § 69 ods. 1 Tr. zák. je preto v súčasnosti pre nevykonanie polovice uloženého trestu zákazu činnosti podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku a bolo by nadbytočné skúmať, či odsúdený v čase jeho výkonu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný, a preto súd jeho žiadosť o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Na podklade podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 69 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd nemôže podmiennečne upustiť od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti podľa odseku 1, ak ide o trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo, ktorý bol uložený odsúdenému ktorému už bol takýto trest zákazu činnosti uložený v predchádzajúcich desiatich rokoch za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky alebo za iný trestný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie správne okresný súd rozhodol pokiaľ zamietol žiadosť odsúdeného A. F. o podmiennečné upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Materiálnym základom pre takéto rozhodnutie je preukázateľná skutočnosť spočívajúca v tom, že u odsúdeného nie je splnená prvá, a to formálna podmienka na kladné rozhodnutie o jeho žiadosti. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Vzhľadom na veľmi dôsledné a podrobné odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, s ktorého závermi sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje, na jeho závery poukazuje bez potreby ich opakovania.

S poukazom na vyššie uvedené zistené skutočnosti sťažnostný súd rozhodol o zamietnutí sťažnosti odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.